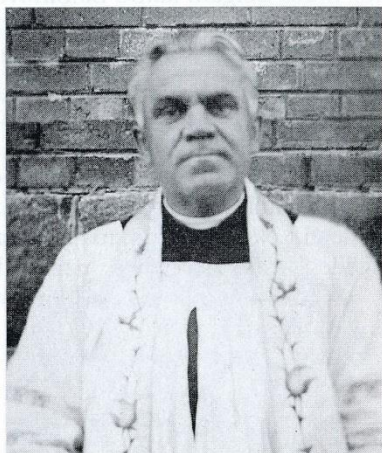

JĀZEPS GAILEVIČS

(1893–1971)

Dzimis 1893. gada 10. martā Drujas draudzē, Baltkrievijā. Tūlīt pēc dzimšanas bijis tuvu nāvei, bet izveseļojies un nodzīvojis garu mūžu. Beidzis augstāko pamatskolu un 1913. gadā iestājies Mogiļevas Garīgajā seminārā, bet sakarā ar revolūciju neizdevās studijas pabeigt. Mācības turpina Viļņā un ordinēts 1920. gada 15. februārī Minskā. Ordinēja biskaps Sigismunds Lozinskis.

Primīcijas dievkalpojums notika Idoltas baznīcā 29. februārī. Piedalījās Piedrujas prāvests Bronislavs Stefanovičs, Drujas prāvests Staņislavs Bobeļs. Sprediķoja poļu homilētikas profesors Ildefons Bobičs, vēlāk izcils sprediķotājs un rakstnieks Polija.

Jāzeps Gailevičs visvairāk kalpojis baltkrievu vidū. 1920.–1921. g. janvārī ir vikārs Piedrujā, tad līdz 1934. gada 12. augustam Balbinovas draudzes prāvests. Pēc tam (1934. g. 12. augusts–1935. g. 31. augusts) vikārs Jēzus Sirds draudzē Rēzeknē, līdz 1943. g. 31. martam vikārs Daugavpils Dievmātes baznīcā. No 1943. gada 1. aprīļa līdz 1949. gada 10. septembrim ir prāvests Balbinovā un apkalpo Pustiņu.

Pirmo reizi priesteri apcietina 1945. gada 20. jūnijā par «dzimtenes nodevību». Ieslodzījumā atradās Rīgas cietumā līdz 13. oktobrim. 1949. gada 10. septembrī viņu arestēja otrreiz ar brīvības atņemšanu uz 10 gadiem. Ieslodzījumā atradās Mordovijā līdz

1956. gada 22. jūnijam. (1992. gada 12. oktobrī izdota rehabilitācijas apliecība Nr. 5215.)

Pēc atgriešanās ir prāvests Rundānos (1956. g. 31. jūlijs – 1959. g. 22. aprīlis), tad līdz mūža beigām kalpo Balbinovā, apkalpojot arī Pustiņu 1959.–1960. gadā. Priesteris nomira 1971. gada 18. oktobrī un apbedīts 21. oktobrī Balbinovas kapsētā.

Latvijas valdība Jāzepam Gailevičam bija piešķīrusi Triju Zvaigžņu ordeni par latviskuma veicināšanu, kaut gan viņš latviski runāja ļoti vāji. Kolēģi viņu sauca par »tatku«, jo bija sirsnīgs un viesmīlīgs. Vienmēr, braucot uz Rīgu vai kādu citu pilsētu, viņš centās atvest kādu lauku ciemkukuli, par ko pēckara priesteri bija ļoti pateicīgi. No mūžības mājokļiem »tātka« mums atgādina: »Priecājieties, pilnveidojieties, uzmundriniet cits citu, esiet vienprātīgi, dzīvojiet mierā, un tad mīlestības un miera Dievs būs ar jums« (2. kor. 13, 11).

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 104.- 106. lpp.